

१०००

॥ ॐ श्री ॥

प्रेमनो प्रवाह.

जनावनार,

कवि भामंड पनुलाध संजी.

मु. लीलीया नाम

नाणे कारनगर.

छात्री प्रसिद्ध करनार,

पटेल नीकमदास वीरछलाध

अमदावाद.

प्रत १०००,

संवत् १९७८.

धी न्यु प्रिन्टींग प्रेसमां या. महतवाल मालिकवाले

छात्र्यु पोरडी लखार वीरभगाम.

कीमत रु. ०-१-३

२०२५२

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
રામદાસ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૦૧૫૧
૪-૧૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૦૧૫૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પ્રેક્ષકો પ્રવાર

વિષય ૬-૧૪

॥ श्री ॐ ब्रह्म नमः ॥

अथ प्रेमना प्रवाद

साह धन्याश्री

अथ स्तुती;

प्रथमे नमः परीक्षित सोदसजे प्रथमे नमः परीक्षित; टेक
आद्य नीरजन नाभी अनंत जप जपुं तज्ज अम सोदं १
रमंतत जनुमे अहंभव त्यागी जनुन पंधके प्रम; सोदं २
सुत नीराज्य तारन तुटत कथो लगे काकडे कम सोदं ३
भुगजड जनी जटल श्रीज सनजनुं नसे पावेपद प्रम सोदं ४
मीदा अत्रभीपां सामकं भुसद यंक मीनीडर अम सोदं

साह सदर

सगपट जैनं सुजांजु अपरीत शेष सगपट जैनं सुजांजु-टेक
अभंउ श्रीदानद हर्ष अकता प्रम अयस नीरांजु अपरी; १
व्यापी रवो यीक लोक अरःयर तान प्रांजु पुपुं प्रभांजु अपरी; २
पांजु तव्या पदरीम करीन नपयण हर्ष मुप धांजु अपरी; ३
रर ररये ररत सजीमे सोदीजनं प्रेमीकुं पीछंजु अपरी; ४
कडे करि म.म.द गभरीतय उदया वर जीयकी बांजु अपरी ५

गुर स्तुती.

साह अजग;

भीराने वंम साग्येरे हरीने भू साह.

अननी उमेद मारी पुरी चली छे सदा सांयाछ

मजया अत्रभीयां अपरीवासी

म.म.द भन भेयो ते गुरभी

टेक

અખંડ અમર એવા આત્માને ચીનીરે
 પ્રેમે થયા તે પ્રકાસરેછ
 અધીક છુપાવું પણ છુપાવી રહેન સદા સાંચાજ,
 કદી કાયમ દરતુરીની બાસ મામદ મન; ૧
 પ્રમાથે પુગનીજ સંતના સુરારે
 સ્નેહથી સુતાને સાધીરે,
 સોદં સખ્તમા જોને સાંભીલ દીઠા સદા સાંચાજ
 જોણે તજી અવીદાને ઉપાધી: મામદ મન ૨
 ગુણના સંસુદ્ર એવા ગુરૂ અને મળીયારે
 અકામીને ધાંમી સુખ રાસરેછ;
 ગુરૂ રૂપે અતી નીરમળ નીરખ્યા સદા સાંચાજ,
 નીજ દિનસુની લયનમા વામ મામદ મન ૩
 એવા ગુરૂ ગાયે સંતો પૈકું જાયેરે
 થાયે યાની ગુણ જાંજુરેછ:
 જામરાતેજ સદુ જોખમ ટાળે સદા સાંચાજ
 નીજ પોચાડે પદ નીરવાણુ મામદ મન ૪
 મહુ દધીમ થતાં અમે પારસમણી પામ્યારે,
 હસે એ પુવની કમાદરેછ
 નામ અર્જનું મુને ધાંમ બતાવ્યું સદા સાંચાજ;
 લહે આમદ તુંહી મન માઈ મામદ મન ૫
 સહ સદર.
 અલખ ધણીની સાથે યારી અંધારી ગુરૂ જાનીછ,
 સવ મળીયા સેવક મુને સાકી;
 મામદ મોજ આજીએ મહેરમથી ટેક.

સોનમ પ્રકાશ્યો ત્યારે હિમો હર બાહુ,

મુને સ્વેસદ ગુરનીએ સાંનરેછ,

રહાર રટન મારોમે રોમે રજુકાર ગુર જ્યાનીછ,

મરુ ઉનમની દુદઃમાહી ધ્યાન મામંદ મોજ ૧

જગુપદ-ત્વંપદ અસ્તીપદ જેલ તથા;

શર મમની સાચુ ઝાનરેછ

શર પ્રગર લેતું સીધાંત હું સમજો ગુર જાનીછ,

ત્વમરણિ તુછે એવું તાં. મામંદ મોજ ૨

દેવ દેવગમ દેવનીજ દેખ્યારે

નેહથી કરે તેની સેવરેછ,

અન્યાયનો કી બનું ન ઉપાસી ગુર જ્યાનીછ;

એવી અદ્યતની પડી મુને ટેવ મામંદ મોજ ૩

ઓંહ એહની મીટી મંડાનીરે પ્રેમની પાવડીયે ચડાવ્યોરેછ.

સુન્ય સીખર પદ સતગુર સોહે ગુર જ્યાનીછ,

એણે આપે અક્ષય ઓ લખાયો. મામંદ મોજ ૪

ગુરજને ગાયા એતા પર્ષ મુખ પ્રાયોરે,

જાની કથે એવી ગાયરેછ

મામંદને મીઠા અપદ મળીયા ગુર જ્યાનીછ,

નીજ નીરખાયા નીરંજન નાથ મામંદ મોજ ૫

રાહ કચાલી ત્રીતાસ.

ચાપજે તાં બચાનાં હ રાહનું પદ;

મનતું સમજ સુમાની દુન્યા સમે હે ફાની ટેક;

જલતમે જન્મ ખરો વાહદો મલ પીચારો

ઝેલી ખાતરે હકાલી	દુનીયા;	૧
કર્તા તું ધંધા કેસા લાતી ખળતે રેસા		
બવેચા ખાલી પાની	દુનીયા	૨
કહતે તું મેર, મેરા દેખ કાંનહે ચામે તેરા;		
હોવેં યા તનકી હાની.	દુનીયા	૩
સમઝી બહે તું સ્થાનાં એક દીન કબરમે જનાં,		
રહે નાંમકી નીસાની;	દુનીયા	૪
મામંદકે મુરસદ મેરા અબ્બી સુનો સવેરા,		
કરો મુસકલે આશાની	દુનીયા	૫

રંહ સદર.

તંનહે નહીંએ તેરા ચલનાહે સાંઝ સરેરા	રેક.	
દંમકા લઈસા ખોટા દેહ પાનીકાહે પોટા		
કુટનસી નહે દેરા	ચલના;	૧
દુન્યામે દો દીન આપા રચકું નહી રીઝાયા:		
ખાયા તે ખાલી દેરા	ચલના	૨
મીલકલ મોત આવે છયકું પકડ લે જાવે,		
લતીફીસે લગી ન લહેર	ચલના	૩
મોકલ માર મારે તોખાં તમે પુકાર,		
ચુકા ચહ બંદગી કેરા;	ચલના	૪
શુદી એ મખલ મોખત સઝીસે કરલે સોખત,		
મામંદ કે મતા એ મેરા	ચલના	૫

(૫)

રાહ કાલીંગડા.

આનાંતનો હીન આજરે કં રાહ;

રખલે મેરી કાજરે રખલે મેરી લાજરે,

તું હે ગરીબ નવાજરે,

ટંક.

તું હે વસીલા મેરા દોખલાંમેં, અંજીજી મુનીયે આજરે; રખલે ૧

આવ્ય સમુદ નાવ મેરા ડોલે, છુડતે તારો જાહાજરે રખલે; ૨

નામે નીચત સખકો યા જરમેં એસો કાચો મેં અંદાજરે રખલે ૩

મામંદ હોં તુંહો માલીક મેરા મુજ સીરકો સીર તાજરે; રખલે ૪

રાહ માલ કોષ

ઉપાવણુ ચીતમાહી પ્રીતછે સંગીત સદાઈ રાહ

ચેતીલે અચેત જર, ચેતતુ ચતુર જન,

વાલાતું વોચરી જોને, તારતો નથીઆ તન,

ટંક

છુડ્યા નીજ લાંન તુજ, માંનમા રહ્યો તું સદા,

આવ્યા અવસાંન દાંન, દીધુ ન જ્યાથી દીયાન દયથી અંન. ચેતીલે ૧

તુજ સીર કાળ વીકરાળ, ઝાળ મુખ ઝરે,

આવે રયાનો નીકાને, લાવે તુને કેમ જોજન,

ચેતીલે ૨

બયા મહા રાજરંદ, ને મહંત સાધ્ય વાળા,

વસુમતી હંત ગંગ, નમચું ધરંદિ ધન

ચેતીલે ૩

તેથી તજી આંન લજલે, અખીશ જમત પતી,

મામંદ ગંમઝી મંન, લાલ મેળવો આદંન

ચેતીલે ૪

રાહ સદર

ઝટપટ જાગ્ય નીદ તાગ્ય, લાગ્ય સેવ પાગ્ય

અતીરજી કામ બગ નાગ, ગતીને તળાયે,

ટંક

શુશુન જાન લહેસાન, મન માન તણ .		
જાનેન હેરાન જ્યાન, તાહ સુઝડો બનાયે.	ઝટપટ	૧
ખાલી જગમઠી ફેરા ખાલી, તેહ રાહ જડું		
તેથી રટનામ જગરામ, સીતથી સદાયે.	ઝટપટ	૨
શુરતજી સાંન જલ્લ ઝાંન, વીરા મુકત નહી,		
ધીતજે અધીત રૂપ, એમ વેદ રાત્ર બાયે.	ઝટપટ	૩
આરાધી લેલસ અહરનીસ શુરવર્ન રહી.		
મામંદ કહેજે મહા, રૂપે રૂપમા સમાયે.	ઝટપટ	૪

રાહ સોરઠી મઝલ

આજ આવી રાજ હજુર મારું રાહ		
અખંડ નાદ બજ રહ્યો તારે તાલ ક્યો ન મીઝાવતા.		ટક
જતજો અવીરઃ જલસે હર ઝીંકર સોહ તલસે		
કંક લડાઈ નામ પે, કાંત રમે છીનમે પસાવતા.	અ;	
હરમસે દમ મીલાઈહો નીજ કારીક દક્ષ લહો,		
કીતને ચલે દીન રેનકે દંમનું ન ક્યોહી ગીનાવતા.	અ;	
નીજ દીદકું નહી ચીનાં, મારા ગંગા મુરસદ બીના		
સુજ રૂપ કૈસાહિ અગર તુહી ધ્યાન ક્યો ન લગાવતા.	અ;	
મામંદ મીલે મન લાક્સે, મુકત કરે જંગલસે,		
દોલ મોમસે ધામે ચકીન મલમે પીયુકું પાવતા.	અ;	

રાહ સદર.

દંમ દંસ દોરાયલ કાંનહે તાકા મરમ પાયા નહી	ટક.	
લીંકુકે મુસલમાનહે દીલ મોમકે કુદરાંનહે,		
જોગી જગમ સન્યાસીકે છુલાઈ મેં દસે કહી	દંમ દંમ ૧	

મે પેન હોયો નહીં ખજર નીજ રૂપ દેસાહે અખર,
 ઉરુદીદકુ દેખ્યે ખીના ધીકાર હે જીવન મહી; દંમ દંમ ૨
 મુરસદકુ રૂમકુ જાનકે તજ સંગતું હેવાનકે,
 સુમરમેરના સહા યુન જાનકું પ્રહી લહી; દંમ દંમ ૩
 મ.મંદ કહે મંન વીરમકું જાની લે જાતી ઇસ્મકું,
 ખીન નામસે નાહી તમે કહને બજા દેલે સહી દંમ દંમ ૪
 રાહું હોરી કાપીની,

સાંવરામત હારો પીચકારી ૬ રાહું.

સુતો નીજ સુન્દમે જાજ મીલાનાં ન.બી કમલસેં ચલાનાં; દેક.
 જિહરોહં દંગલા પીંગલા સુખમણાં સમઝ સચાનાં
 પીંગલા ચાક દંગલા હંદુ સુખમણાં પાવક કહાનાં,
 રામે તીન યુન રહાનાં; સુતો ૧
 ફગલા પહાં પીંગલા કરન સુખમણાં સહુ ધ્યાનાનાં
 તીન નસમે તીન યુન ખીરાજત તીનસેં કરશે પીછાનાં
 ઉજવ મુર તજ દેલદાનાં; સુતો ૨
 હંદુ અકમે અક હંદુમે રસમસ રંગ લગાનાં
 ઊર દુકનીજ દેખ દીદારા નાહ અખંડ સુનાનાં
 કલમજ સખ જોતી દરસાનાં; સુતો ૩
 સુતો ચડીજલ સુન સીખર પર અનુભવ ઉરમે આનાં
 મામંદકું મીયાં અમદ મહેરસેં મીલા પીયુજસેં પ્રવાનાં
 ઉરખીચ ઉરેહો જાનાં; સુતો ૪

રાહું સદર.

લગ્યોનીજ લાલનસે ઇકતાર મળેં ગગન મહા સાર દેક.

નાભી કમલસેં ગુર્ત અઘાઈ મણી પુર ચક્ર ખીચર.
 અઘાઈ મેનીજ જાઈ નીચો મન ગગનમે જોત ઉતાર
 આખંડી નાડ ગણકાર; લગ્યો ૧
 અહા જાનકી અહાં અતીકર જીવ ભાવયમે જાર
 અન્યાસ ધુધી; અઘાઈવલ લીનકું ફર જીકાર
 દીખાઈ અહાં સાક્ષાતકાર લગ્યો ૨
 નાદ ફેદ મન પકડ લહાનીજ એકી ધ્યાન ખીચાર
 ગુર્ત સુર્ત નીજ વર્તો ન ડોલે જોલે મોહકાર
 દીક્ષ ખીચ હેત દીકાર લગ્યો ૩
 મામદ મોહકી નીદમે જીગો આને ઉરમે દયાર
 માણુએ સખ અંત ફનારીસ કુલુધીકું ફર નીચાર
 સત્ય ઇક નામ નીરખાર લગ્યો ૪

રાહ સોરઠ.

કામજી દીસે છે અલમેલા તારી આંખ મારે છે રાહ
 સુંદર સાંમ જાળીને જોઈ જોઈ ચોઈ મદ હાં ચપાર
 તેને નીરખતાં મુખ દેઈ, પડી મેહ હાંસ ચારે.
 વંકા તેન મકુટી ભારી જાળી અનોપમ સોડત સારી
 ઠરમા ખંચી ચારી રમે છે રાહકારે સુંદર
 તાલ પખાળ સારંગી મોહી મુડીર મુનીચના મન મોહ
 મજનાં જન મળી જોહે અતી હુલાસ મારે સુંદર
 આલ અતી મુગ હંસની ચાલે ચુલાલ લાલ લાખું છે મલે
 ઠંભર મોહન બાલે બહેકે ખરેસમારે સુંદર
 મામદ કહે મળો એવા ફામી વાંદમવાર કહું સીરનામી
 જાણુ છે અંતર જાંમી રહો મુજ પાસમારે સુંદર

રાહ સદર.

રતેહ લાગ્યો સાંવરીયા સંગ પ્રથમ તે નવ પડેરે,
 જેમ લોહ રથું લગ્યાઈ ચમકમા જઈ અડેરે; ૧
 ખીત ચોરું માંડે સાંવરીયે જુદુ પડ્યાનું મન નવ જરીયે,
 ડરગાળા ઝીવ ધરીયે કીધા અમને કડેરે રતેહ ૧
 મંધાધર નવ મુજથી જોડે ખુળી લરલી આંખ ન જોડે,
 જોડામાંડે ચડેડોડે પીડો જેમ ચાક ચડેરે રતેહ ૨
 માંધરીયુ કરે મુજપર કહેર મુકંદને નથી આવતી મહેર,
 લાગી વીધેવતી લહેર ઇલાજ કંઈ નવ જડેરે રતેહ ૩
 માંમંદ કહે મળીયા ધરી ધીર પ્રેમનાણું ખળ ક્યાં દગ નીર,
 મીઠાણું અંગ તણું સીર વીધેગના દુખ વડેરે રતેહ ૪

રાહ સોરડી,

તેરો દીલ કુખબાસેં રાજી હં રાહ.

માંડે મન હરી કોવાને કાજ મોરલી મુખ ધરી વજરાજ ટેક;
 વાંસળી ચીત વનમાનીજ વાગી તે સાંમળી વા લગની લાગી;
 નીરામાથી જાગી જીવડે રહ્યો જરી વજરાજ માંડે ૧
 દુખ દરીયામાં તેથી કુખી મારગ મુજને દે તું દળી,
 ચું જલાતું સુખી તંનસન ગયો હરી વજરાજ માંડે ૨
 સગા તણું મે સમયણ છોડ્યું જગજીવનથી મનકું જોડ્યું;
 વીત્ર એ ચીતમા ચોડ્યું મુજથી રહ્યો વરી વજરાજ માંડે ૩
 માંમંદ મન ઇજાયે મળીયા પુર્વ જન્મના પાપ પ્રજાળીયા;
 દેસ્ય કર્મના દળીયા રનાઈ રહ્યો સરી વજરાજ માંડે ૪

સહ સદર.

મારું મન ધરી રહું એક ટેક અવરને નહીં જાણું મહારાજ ટેક,
 સુંદર સ્વામી સગવડ કીધું તેડી મારા મનમા વત લીધું;
 વીધ મેલી પય પીધું એ તનથી કેમ તથું મહારાજ; મારું ૧
 પ્રાણ થઈ મુજને તમે પ્યારા નેન થકી નવ થાર્યો ન્યારા,
 આપ થઈ ઉત્તારા એ પ્રીતથી નહીં જાણું મહારાજ મારું ૨
 સદા રાખો મુજને તમ સર્વ મટે જકતમા જન્મ મળું;
 વેષ નહીં કાંપ વર્ણ એ સરજન સુખ સણું મહારાજ મારું ૩
 મામંદ કહે મોહોખત નવ મેલું ખુશી ભરેલા ખેત્રમા ખેડું,
 એમનું પદ સહ પેડું રાખું ઉર માંહી રહું મહારાજ મારું ૪

સહ ગરબી,

મીઠડા બોલા નાથ હં રાહ;

મારું મૈરલીમા મોયું મામંદ કહે મારું મન મોરલીમાં મોયું, ટેક
 સુખ દેખે ન મેલું રંગે ન રાખું અખંડ નાદમા ચીત પ્રોયું; મામંદ ૧
 મંત્ર ભરેલો છે નાદ મૈરલીનો સુસુતાં સુપ સુધ બોયું; મામંદ ૨
 મશીવર મુનીવર મીન મોષા છે ગેપીયે કુળને વગોયું; મામંદ ૩
 લક્ષ્મી જોગેશ્વર ભાન ભુલા છે રામા ભુલી છે રસોયું; મામંદ ૪
 મામંદ કહે મારું મન હેરાણું પ્રેમનું ખીજ ઉર બોયું; મામંદ ૫

સહ સદર.

મૈરલીધરનેજ મળવું મામંદ કહે મૈરલીધરનેજ મળવું; ટેક
 મૈરલીનાળો અતી રૂપાળો રૂપ દેખીને નથી ચળવું; મામંદ ૧
 જગજાનીં જુગતી જોરા ભાવે જાગત માંહી જાવું; મામંદ ૨
 દયાળુ મુજથી દુર વસે વો પ્રેમના પંથમાં પળવું; મામંદ ૩

મુકંદ મુજને નથી મળે તો જાન લીમાળે જઈ ગયવું મામંદ ૪
મામંદ કહે મુજ મન વરયા છે મટયું છે રણુમા રજગવું. મામંદ ૫

રાહ કીરતન,

દેવું છું હવે તમને કાના ઈ રાહ:

વાલા વીરોજે વેરામણ થઈ વીના સુંદર સાંમ છનીવારે; ટેક
પ્રહરી મુજને પ્રમાર્નદનાથ સું અપ્રાપ્તિ છોડ્યો મુજ સાથ,
હવે વીનતી કરું નેત્રી હાથ રંગે રમાડો રંગીવારે; વાલા ૧
વિનીતનાનો કંઈ દેર્યો વંકે રોળો સીદ નીદોસે રંકે,
કાંમની ઉપર આવા કલંકે સોળે ન તમને રસીવારે, વાલા ૨
હું અખળા હવે તમથી દારી ધણી મારા તમે છો ગીરવારી,
નથી અપર કોઈ વાને વરનારી હડ છોડી ફ્યો હડીવારે વાલા ૩
મામંદ કહે ધણી લાગી છે મારા વસુદેવ તંન દેવકીના બાપા;
રોસ ન રાખજો વગ્નનાશયા જીવન તમે છો બરીવારે વાલા ૪

રાહ સદર;

તમે એલાલને હું જે વાલની છું જુડીન પડું જડુ રાધરે, ટેક
મોરલીયે મુને મારી મોરારી કાળોજમા તે લાગી દારી,
લામનીને ધાવ લાગ્યો છે વારી જખમ તે ન રૂઆરે તમે ૧
આધુર વેદી ધણા ઔજથી આપે વેદના લેખ તેમ અતી ધણી વાપે,
મુજ પીડા વેદી ભેદી ન માપે રાજ બની છું અંતરીવારે તમે ૨
છડી પલકમાં ફીધી મુને થેલી મેહન માવા હવે નવ સકું મેલી,
પીતાંમર પ્રીતડી કરી પહેલી ત્રીકમ નહીં તંગારે તમે ૩
મામંદ કહે સાચા લાગી છે વેરી હરી ગાતા લમે નૌતંમ ફેંડરી,
પ્રત્યેકથી અંત લીધુવ મોરી વાલા વીના ન રેવારે તમે ૪

રાહ સદર;

પર્માનંદ મુને પ્રાણથી પ્યારા ન રહે; ને નથી ન્યારારે; ટેક
 એક ધડી રહુ તમથી અળગી સરીર પ્રીદાર્થથી ભર્ત સળગી,
 વાલા વપુ તમ તેથી વળગી અંગે ઝરે છે હંગાર રે પર્મા ૧
 આંખ વીચું તો એવું સ્વપ્નું આવે નાય રીનાં દુળે નગરે નાવે,
 ભેદો ભુધર ભામાને ભાવે પતળો નહીં પર આર રે પર્મા ૨
 તમે જાગ્યો તો પ્રાંધુ તંનથી તજ્યું સંગાર તે રયા સુખના સજ્યું,
 બીરહ નહીં વેઠાયે પ્રજા સું ખટરસ થયા સહુ ખારારે પર્મા ૩
 દારા છે આપ અર્જુની દાસી વાલા તજી ન થવે વનના વાસી
 દરી થાને આ જગતમાં હાંસી કથક ચડશે અકાર રે; પર્મા ૪
 આમંદ કહે કયું માનો મુકંદ ફોકટ સાને કરો છો ફંદ,
 જગના વાસી વીખાસે આ મંદ સમજો સરજન દારા, પર્મા ૫

રાહ સદર.

વાટ જોઇને રહી જગનારી મંદીર આવસે મોરારી રે; ટેક
 લાલ કમુંબી લહેકે ઠાંમ ધનુષ ટંકાર તંન ગહે કે,
 અખીલ ગુલાલ અતી અંત જહેકે પુષ્પની કીધી પયારી રે વાટ; ૧
 હર આપે છે અતી મોહન માવે લાલ લાખું સેભે છે ગાલે,
 કેસર કુંમ કુંમ ત્રમકી કપાલે આખ્યોમાં દાગજ સારી રે વાટ ૨
 પ્રેહાણીમાં વાલમ તણી વામી ખરે આ દુઃખમા નવ રહી ખમી,
 રનેહ ધરી ક્યારે આવે મુજ સ્વામી રંગ ભરી પીયકારી વાટ ૩
 કરો સંતેરી મુને કાંમ કીડાથી મુખ તમારું ભરું તં બોલ બીડાથી,
 કહે કવિ મામંદ મદન પીડાથી અખજાને લેજો ડિગારી રે વાટ ૪

રાહ કીરતન ત્રીતાલ,

કામજુગારો કાંન તુને હજી ન આવો સાન હ રાહ;
 દરસનની નાની દુઃખીયાલ સાહેલી મુને મુરતી લાગે છે બહુ પ્યારી
 આલ્યો ગયો મુને ચેટક લગાડી દરસન વીનાની દુઃખયારી, ટેક;
 કાનુડો કરો મન હરનારો વસ કાંધી ત્રજનરી,
 વંનરાવનમાં રાસ્ય રમાડે સરખી સુંદરી સારી ચાલ્યો ૧
 એકને મથે અખીત ઉડાડે બીજને રગ પીયકારી,
 ત્રીજને હાથે તાગ મીઠાવે ચોથી દેખે બ્રહ્મચારી; ચાલ્યો ૨
 ચાલેને સમરૂં જોવાને જાયે ખાચરડો અવતારી,
 દરસન કરતાં દુઃખ સહુ જાણે ગુણવંતો ગીરપારી ચાલ્યો ૩
 પાર મુગટ ધરી બંસી બાળવે સંમતીયો સુખકારી,
 શામંદ કુહે મને મોહન મળજો આસા પુરણ ધાવ મારી; ચાલ્યો ૪

રાહ સંદર.

અમને રંગમા રાણી સાહેલી કુતો ચાકો નગર બધું ગોળી,
 ક્યાં ગયો કાંન કામજુગારો અમને રંગમા રાણી; ટેક,
 કાંન વીયોગે મેહની આળું હયામા પ્રગટી હોળી,
 કાંતો લગશે ભેખ ધરને કાંતો મરૂં વીખ ભેળી, ક્યાં ૧
 મહી વલોતાં મારૂં મન હેરાળું ફાડી ચોરસની ગોળી,
 વાલીકા વાસે બની વેરાગજી અંગે ભજુતી ચોળી, ક્યાં ૨
 મોહન નાંમની માળા પેરી મેં હોર હીરાનો નાખ્યો તોડી,
 દરસન કરણુ બીજા મારું હાથમા લઈ સન ઝેળી, ક્યાં ૩
 વંનરાવનમા વેણુ વગાડે મળી ગોવાળી રાણી,
 મીઠા બોલો કાંઈ મોહન બતાવો જમાડું ખીર ખાંડ પેળી, ક્યાં ૪

(૧૪૧)

ઉલ છગીવે મુને છેતરી હુતો હયાની બેળી
આમંદ દહે જો મજે મેઝનથી રાખું રંગમા ઝમેલી દયા

રાહ સદર.

ધેલી કરી યો ગીરધારી સાહેલી મુનેદુમોહન મેહળાંથી મારી,
કાંન વીના મુને કાંઈ નવ મુઝે ધેલી કરી યો ગીરધારી; ટેક,
મેરલીયે માર મનકું હેલું વ્યાકુળ થઈ મળનારી,
સેજે સુના ગીરા ન આવે ભુમી લાગે લવંકારી; કાંન વીના
કાંમને કાજ મુને કાંઈ નવ મુઝે ધીક ધરમાં ને આરી,
વાલો આપ્યો વરિ ઉલુ છું મુકાબ જળે ભરી ધરી; કાંન વીના
ગદગારો તે મન હરનારો આંખડીને કાંમણુ મારી,
મુખકું વંતમાં મોહીત થઈ છું નેણની લાગી દયારી કાંન વીના
મનંગ રંગ જાણી વસ કરી અમળા મેહની આળને વીદારી,
આમંદ દહે જોવા રવાંથી મળજો વાલંમ પર જાકે વરી કાંન વીના

રાહ સદર;

આની મળોને અમળેશ મોહન તમે કરથી કાલ દીવેલા,
આ અમળાની અર્જ સ્વીકારી આરી મળોને અમળેલા; ટેક
કુળજ નારી કાંમણુયારી તેને દેખી થયા પેલા,
સાંગડકાની લાજ લો પાસે વાલંમ સમજો વેલા; આ અમળા
હુતો હયાની બેળી રહીને મોહનજી મનમેલા,
પરનારીથી પ્રીત કરીને સ્યાંમ ફરો છું ઝકેલા આ અમળા
અવર વરની આંખડી લીંચી છું ચંમકાવું સમજેલા,
આ વળે જો નહીં મળો તો પ્રણામ છે મુંજ છેલા આ અમળા

(૨૫)

તમ વીનાનું તનકું તણખે વીરહ તારે તપેલા,
મામંદ કહે મળે. મોખતથી તો રંગતણી મચેરેલા; આ અમળા ૪
રાહુ સદર.

સાહેબ ઘટમા મુઝ્યે પ્યારા તેને પ્રેમે કરીને પુળે,
ભાગીને જોયું આરે જગતમા દેવ નથી દાણ ફુળે; ભાગી ૧
બંદગી કરતાં બહુ નામીની કાયર; અહ કાં ધુળે,
સ્થાવર જંગમ સહુમા સરખો પ્યારમા ભીતર છુટો; ભાગી ૨
પ્રગટ પારખ્યું અ.પું હું તમને સહજ ભરો જગ ફુળે,
સર્વ આડમા સ્વીની નીરખો દ્રગ ખોલીને તુંભ ભાગી ૩
સત્તગુર વીનાએ જાન ન આવે મળવાનેમન મુંઝો,
ગુર મ મતંગા થયા જાતી જાનની જાણીને શુભે; ભાગી ૪
અશ્રુધીમાં અજીનાસી ઓલીયા સત મુરસદ ઈ મુળે,
મામંદ કે મુને મારો મંદીરમાં બતાવ્યો દુરનો હુંજો; ભાગી ૫
રાહુ રાસડે.

હોલી અરજ કરે છે મીરાં રામનેરે ઈ રાહ;
જન જુગતેમ પ્રેમ તું પીછાણેરે પ્રેમ વીના જન પસુની સમાન; રેક
આ જુકતમા જનમીને સમજાવ નીજ મન
બલહારી બહિ તેહ પર અર્પું તંન મન ધન,
તેનું દાન કર્ય દોર્ય દે ન પાંછનેરે જન ૨
પ્રેમ પ્યારો પીવો નથી ત્યાં મુખી રૂક કવેદ
ચાખ્યો જોખ્યો રુનેલથી પ્રગટ્યો હર હિલાલ,
તણ દ્યે તે વાદ વીસાદની વાણનેરે જન ૩
પ્રેમ મુર પ્રતીમા તણ ધરો નીરતર ધ્યાન,

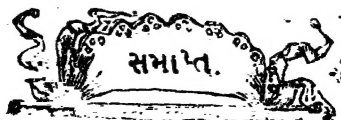
(૧૬)

વીશ્વપતી વીરસી રહ્યો સર્વ વરતુ મનિ,
એવા પીયુની સંગાથે મોજ માંડ્યનેરે જન ૩
પીયું સાથે નહી પ્રીતડી તે જનને ધીકાર,
મામંદ મોહોજત રાખવો જે છે આ જમતાર,
તેને જાળ્યા વીના લેજો નર્ક ખાંડ્યનેરે; જન ૪

રાહ સદર.

જન જોડ્ય ચીત નીરંજન રવરમારે જુડે જાણીને આજુકાતો રમેહ; ટેક

એક ઊંકાર આરાધીયે જે છે અવંમ ઉધાર,
દાણું ન તેને વીસારીયે ધરીયે અવોકા પ્યાર;
ગોધમ ગોળ જેમ મળી જાયે તુપસ રે જન ૧
મીથ્યા સુખ સંસારતું કરવા કુઠાં કમ,
સગા સદ્ સ્વાર્થ તણાં મળવા દીયે ન કદા,
જળ કુપટથી નાખે માયા કુપમારે; જન ૨
તેથી ચેતી ચીત વીધે પવપલ ધ્યાન ધરીસ,
તારણ હારે તારણે જાહેર છે જુગદીસ,
મળી જાને તું તે રૂપ અતુપમારે; જન ૩
સોહં સોહં સાધજો જે સાચા જનસ્વામ,
તે મુજને મળવા તણી મામંદ કે મન હાંમ,
સીતળ જાંઘા મેલી સ્નાને ધરં તંન હુપમારે; જન ૪

બહિર ખબર.

આથી સર્વે સદગ્રહસ્થાને વિદિત કરવાનું પ્રેમના પ્રવાહ શીવાય બીજો અંથ મામંદ મુક્તામણું નામનો અંથ અમારા તરફથી થોડા વખતમાં બહા પડનાર છે, તે આ સંસાર સમુદ્રથી પાર ઉતરવા ધારત હો તો આ અંથ ખરીદવા કૃપા કરજો જેમાં સંગીત ભજન, ગજલ, કાશીયું, કવાલીયું, ડુંગરી, હોરવી ગરબીયું, તથા પ્રસાદીયાં અને છંદ, સર્વેયા, કુરલીઅ વીજેરે વીજેરે સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. જેની કીમત અઝાડથી આઠક થનાર પાસેથી રૂ. ૧-૦-૦ રાખવામાં આવેલ છે તે નીચેના સરનામે લખવાથી નામ નોંધવામાં આવશે.

કવિ મામંદ પનુલાઈ સંધી.

કે. પારો જીજ્ઞાસુ કેવળદાસના બગીચામાં
રાજેશ્વર પાસે વિરમગામ.

તા. ક:-અમારી પાસે સ્ત્રી પુરુષોને માટે અકસ્તીર દવાઓ મળે છે, જે સતતગુરુ સાહેબ સૈયદ અમરકુમીયાં બાપુમીયાં સાહેબે બક્ષીસ આપેલ છે કે જેથી ગમે તેવા હઠીલા દર્દને થોડા વખતમાં આરામ આપે છે. તે ઉપરના શીરનામેથી મંગાવી ખાતરી કરશો.

